

BULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ A JUDEȚULUI ARAD

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gh. Popa No. 4.
Palatul Domeniilor

Apare la 1 și 15
a lunii.

Abonamente:
Pentru jud. Arad pe un an Lei 50 —
Pentru alte județe, pe un an, 100. —

APARE SUB ÎNGRIJIREA UNUI COMITET PREZIDIAT DE D. Dr. ADAM IANCU, PREȘEDINTELE
CAMEREI. REDACTOR RESPONSABIL: PAVEL GRECU, SECRETARUL CAMEREI.

CUPRINSUL:

	Pag.		Pag.
1. Un om și un monument	75	6. Cultivați cânepa și inul!	80
2. Probleme agricole	76	7. Școala de agr. Miniș	81
3. Umplutul vaselor cu vin	77	8. Informații	82
4. O școală de Agricultură	78	9. Cumpărări-vânzări	82
5. Îngrijiți pomii fructiferi	79		

Un om și un monument.

Neîndoielnic e mare progresul realizat de agricultura țării noastre în ultimul deceniu. E logic să fie așa, deoparte având în vedere avântul agriculturii — în pofida tuturor crizelor, cari o mai băntuesc — din lumea întreagă, de altă parte ținând cont de sbuciumările tuturor instituțiilor cu caracter agricol din țară, și poate că în primul rând al camerelor agricole, înființate la 25 August 1925.

Nimeni și nimic nu mai poate prîpni azi sborul gândului omenesc. O splendidă realizare într'un colț dosit al Africei, o descoperire de seamă dintr'o fermă americană — un fapt, un cuget de oarecare importanță, în câteva ore străbate pământul dealungul și dealatul devenind hrana sufletească a milioane și milioane de oameni atât de deosebiți prin originea, creșterea, traiul și idealurile lor.

Tot astfel și fulgerele, cari despică negurile, ce cotropesc drumurile de triumf ale agriculturii: oriunde ar țâșni, scânteii răslețe din ele străbat și plaiurile române pierzându-se în conștiințele unora dintre plugarii de seamă ai țării noastre, pe cari puterea magică a interesului îi va forța să încerce și ei cele vâ-

zute, cele cetite, sau numai auzite. Iar pilda lor, e ca o peatră aruncată în apă — unde după unde se urnesc, tot mai largi, tot mai departe până se pierd în masa milioaneilor de anonimi, cari brăzdează solul Țării Românești.

Dar îndrumările, dar ajutorările, dar realizările școalelor, fermelor și mai ales ale camerelor agricole? Azi, Ion Opincă îți vorbește despre grâul selecționat, cu atâta simțire, cu atâta convingere, de parcă — numai cu de acestea ar fi crescut. Azi, în sufletul a nenumărați lăni de-ai noștri freamătă, și se frământă dorul, patima de-a face diverse încercări — și știți Dv., ce înseamnă aceasta? Cad solzii de pe ochii lui Saul, care se transformă în Pavel, ce crede și se luptă să creadă și alții evanghelia cea nouă, bunavestire a adevărilor, cari fericesc pe om.

Bine, bine, dar câte dibuiri, câte orbecăieli, câte desamăgiri și desmățuri, câte cheltuieli zadarnice și de vreme și de bani, și de credință nu au fost?!

De ce?

Agricultura poate prospera și prin perfecționările, cari la întâmplare le dovedesc a-

griculorii practici. Acesta însă, e mersul melcului. Agricultură poate progresa sigur numai dacă anumiți oameni cu anumită pregătire se îndeletnicesc numai și numai cu dovedirea multiplelor, nenumăratelor adevăruri, cari stau la temelia acestei ocupațiuni.

Iată un mic exemplu, pentru ilustrarea celor de mai sus:

În apropierea Lugojului sunt câteva comune șvăbești, cari prin 1926—1929 — când era un fel de febră de îngrășăminte chimice — au folosit zeci de vagoane de superfosfat pe terenurile lor, fost odată păduri, albicioase-vănațe-galbene, pământuri ofticate. Rezultatul? În primul an admirabil. În al 2-lea, așa și așa. În ceilalți ani — dezastru. Cu toată conversiunea, ce i-a ajutat mult, totuși azi destul își vând pământul, ce-l cumpără Românii, cari nu s'au prea îmbulzit la superfosfat.

E rău superfosfatul? Face minuni. Dar pentru pământul acelor Șvabi, pe care crește bine măcrișul păsăresc, dar prost grâul, curuzul și orzul, pentru acel pământ acid (acru) superfosfatul a fost curată otrăvă.

Dacă cineva le-ar fi studiat, analizat pământul, sigur li-ar fi recomandat ceva, care să-l mai îndulcească, bunăoară făină de oase: așa, bani aruncați în vânt, năruire de credință: Și în câte părți ale țării nu s'au făcut greșeli și mai moțate.

S'au făcut, pentrucă a lipsit farul, care să lumineze larg drumurile plugăriei noastre.

Azi însă, dacă vă veți duce la București, luați vă rog tramvaiul sau cursa spre Băneasa, rugându-l pe taxator să vă lase la Academia de agricultură. Ridicându-vă ochii veți rămânea impresionați de-o clădire albă, uriașă. *E Institutul de cercetări agronomice al Țării*, sau cum i se mai zice pe scurt — e Icar-ul*).

Puteți intra nestingheriți: vă vor trece fiori alunecând prin liniștea adâncă de acolo. Deschideți o ușă, veți vedea ochi, cari se miopesc, spate cari se gârbovesc, capete cari ard de văpaia gândurilor, ce se sbat între părțile lor. Veți găsi oameni cari suferă de frigurile deslegării adevărilor naturii, veți face cunoștință cu acel muncitor tăcuț, cari clădesc temelia agriculturii noastre de mâine, iar prin aceasta cimentează eternitatea Țării Românești.

*) Icar e un erou din legendele grecești: suflet doritor de sferele albastre și-a făcut aripi, ca să zboare asemeni pașerilor. Omul a căzut, dar a rămas gândul; omul neputincios s'a prăbușit, dar cu atât mai splendid s'a înălțat ideea lui care realizată de alți eroi, azi despică zărilor.

Acel splendid „Institut” este pedeanregul visul realizat al unui singur om și de acelaș om: *inginerul agronom, profesorul Dr. George Ionescu-Șișești*. Dsa scrie cărți, cari sunt pentru sufletul acestei țări de plugari ceea ce este ploaia pentru pământul chinuit de arșițele verii. Dsa, pentru adâncă-i știință a fost ales membru al Academiei Române; Dsa a fost și este ministru, a făcut și va face lucrări hotărâtoare pentru destinul acestei țări. Și, mâine poimâne, poate colegii de breaslă, pe cari i-a înălțat, poate instituțiunile, pe cari prin munca sa le-a sfințit, poate însăși țara recunoscătoare, pe care a cinstit-o, se va gândi, să-i perpetueze chipul în bronz sau marmoră. Ar fi un gest frumos, dar de prisos, căci omul acesta singur și-a ridicat monumentul: e acel Institut de cercetări, e acea cotropitoare, strălucitoare uzină, unde se plasmuește o mare parte din fericirea țării și neamului nostru.

Mândriți și fericiți, că — îl avem ministru — agronomii de toate categoriile, modești-străjeri aci la granița de Vest, îl strigă și îi urează din adâncul inimii lor:

Sănătate!

Probleme agricole

(Spicuiți din ceea ce vrem să lucrăm în jud. agricol Arad în lunile din iarna aceasta)

În 22 Noembrie comitetul agricol al jud. Arad a ținut o ședință frumoasă, în care s'a fixat programul de activitate plugărească pentru lunile Decembrie 1937 și Ianuarie 1938.

Spicuim punctele mai importante.

1. Cursuri agricole

În anul trecut s'a bătut temelnic regiunea cea mai nenorocită, cea mai săracă, Hălmeagiu. În anul acesta se vor ține cursuri în toate comunele dela granița de vest, cari sunt mai bătute de influințele streine.

Sunt 42 comune, de pustă în cari se va ține câte un curs de 7 zile de către inginerii agronomi ai camerei și serviciului agricol. Temele principale cari se vor trata sunt: Băligarul, Porumbul, Plantele de nutreț, Îngrijirea animalelor, Plantații. În aceeaș vreme se vor face diverse anchete cu privire la starea plugăriei și a plugarilor din acele comune și se va stăru pentru organizarea profesională fie în syndicate, fie în cooperative.

2. Profiluri

Simțim trebuința de-a ne cunoaște mai temelnic pământul, care-l muncim. Pentru acest scop se vor

ridica fășii de pământ, în adâncime de $1\frac{1}{2}$ —2 m. cari se vor studia spre a se ști, cât var conțin, unde este stratul de humus și alte chestiuni, cari cu toatele ne vor arăta, cum trebuie gunoit și lucrat acel pământ. E o lucrare, care în streinătate e făcută de mult și trebuie urgent s'o facem și noi, deoarece dacă nu îi cunoaște perfect pământul e cu neputință să-l și lucrezi bine.

3. Cultura porumbului

Am întrebat încă din vară, cine vrea la anul să-și lucreze o parte din porumb după îndrumările Camerei? S'au găsit mulți inși, cari ne înțeleg vrerea. Pe toți aceștia trebuie să-i cercetăm până la 20 Februarie spre a le da îndrumările cuvenite. Dealtcum fiecărui îi vom da câte-o broșurică, în care se vorbește despre cultura rațională a porumbului.

4. Ingrijirea pomilor

Se vor alege un număr de sate, și în acestea câteva grădini, unde trimișii camerei vor trata pomii, așa cum trebuie. Materialul de stropit se dă de cameră cu reducere de 50%. Cei ce sunt amatori, să se anunțe urgent.

5. Muzeul agricol

Camera posedă importante plese de muzeu, cari ar trebui să le vadă plugarii noștri cât mai des și cât mai mulți. Și ne adunăm într'una alte și alte obiecte. Pentru așezarea acestora aranjăm două săli mari, îngrijind, ca în fiecare zi acest muzeu să fie deschis câteva ore.

Tot aci ne vom aranja o librărie cuprinzând numai cărți agricole, cari ne sunt cerute de multe ori.

6. Asociații plugărești

După ce trece frigurile alegerilor vom căuta să înființăm cât mai multe asociații de ale bunilor gospodari, așa cum ne cere și Min. Agr. Nu reclamă bani din partea membrilor și pot ajuta enorm de mult la propășirea agriculturii. Dar despre foloasele lor vom scrie altă dată.

Vrem să alegem vacile potrivite pentru doi tauri, cari i-am importat din Elveția (unul pt comuna Buteni al 2-lea pentru Pecica), înființând două syndicate de

creșterea siementelului. Vom studia, dacă am putea înființa un syndicat pentru creșterea porcului York la Arad, și altul pentru porcul mangalița în comunele din „Luncă”.

7. Expoziții

E o mare trebuință, ca să ne manifestăm, adică să ne arătăm cu ceva publicului, și înosebi celui dela oraș, ca să nu uite, că în țara aceasta trăesc și plugarii. Zilele trecute avurăm o expoziție de pomi, flori — și orășenii cari au cercetat-o au avut cuvinte de laudă la adresa noastră.

Scurt zis: în fiecare lună vrem să ne aranjăm astfel, încât să ne manifestăm cu ceva. Din cauza alegerilor am aflat de cuviință de-a amâna expoziția de păsări, care trebuia să fie la 11—13 Decembrie. O vom ține totuși, în primele zile ale lunii Ianuarie. Avem material admirabil pentru această expoziție. Iar în Februarie vom aranja o expoziție de porumb, cum am avut și în anul trecut — și a fost impresionantă.

8. Construcții specifice din satele noastre

La cameră trebuie să avem modele de grajduri, suri platforme etc. — cât mai multe și cât mai raționale. Streinii au albumuri mari, în cari sunt cuprinse planuri de atari construcții. Vrei să-ți zidești un pădul de porumb? Frunzărești, îți alegi pe cel ce îl afli mai potrivit, — și treaba e ușoară.

Noi am văzut pe satele noastre construcții interesante iscodite de minlea ascuțită și de sărăcia plugarilor noștri. În iarna aceasta, și de aci încolo — întotdeauna, când vom trece pe sate și vom da de atare zidire, ne vom opri și vom căuta să ne procurăm planul aceleia, care dacă nu va fi — va putea să fie perfecționată.

9. Anchete agricole

Inginerii agronomi din jud. nostru au hotărât să descindă cu toții în câte o Duminecă în comunele Almaș, Șiclaș, Galșa, Vărădia și Ocșor spre a studia anumite chestiuni din viața sătenilor noștri. Rezultatul acestor studii, cari sunt făcute cu un oarecare tâlc, îi vom publica.

Acestea am vrea să le facem în iarna aceasta.

Umplutul vaselor cu vin

După ce fermentarea sgomotoasă a vinului nou s'a sfârșit, butoalele cu vin trebuiesc umplute și astupate cu dopuri de lemn special; în caz că lipsesc asemenea dopuri, ne folosim și de dopurile obicinuite, la care între dop și vrană se pune un bețșor de grosimea unui chibrit, pentru a permite să iasă gazul (acidul carbonic) ce continuă încă să se formeze în vin. În caz, că am închide ermetic și localul în care se găsește vinul e cald, se poate să ne pomenim cu o surpriză neplăcută, adică

cu fundul aruncat și vinul pe jos. Felul acesta de astupare trebuie s'o menținem până la primul pritoc. Dopurile trebuie să ajungă cu capătul în vin și sunt a se ține în perfectă curățenie, spre a nu se da posibilitatea ca vinul să se infecteze în cel mai periculos loc, la suprafață.

Atât vrană cât și marginea ei trebuiesc șterse până la uscat și din când în când să se ardă cu spirt. Dopurile de lemn, dacă n'au fost parafinate, trebuiesc periodic — cel puțin

odată pe lună opărite și spălate în apă cu sodă de vase 2%.

Atâta timp cât vinul nou continuă să fiarbă (fermentează) încet, zahărul se transformă în alcool și într'un gaz numit acid carbonic, care iese afară și din această cauză volumul vinului scade.

Mai târziu când și fermentarea lentă (înceată) s'a terminat, vinul intră în perioada învechirii.

În această perioadă se produc alte fenomene și anume: prin doagele vaselor între atmosferă și masa vinului se produce un schimb de gaze, care străbat înăuntru și ies afară din butoi. Acest schimb continuu de gaze aduce o modificare a vinului, îl învechește, îi dă aroma și buchetul. Pe lângă toate acestea, schimbările de gaze mai au o consecință: micșorarea volumului vinului.

Prin urmare din momentul punerii vinului nou în butoaie și până se trage la sticle, volumul vinului scade și vasele se golesc. Această scădere este cu atât mai mare cu cât vinul este mai nou, cu cât vasele sunt mai mici, temperatura mai ridicată, pivnița mai uscată și chiar după materialul din care sunt făcute vasele, adică cu cât lemnul este mai rar cu atât și evaporarea este mai mare.

Pentruca vinul să-și păstreze toate calitățile și pentru a nu fi expus să prindă floare și mai târziu chiar și oțetirea, vasele cu vin trebuiesc ținute totdeauna pline până la vrană și în cea mai perfectă curățenie.

În prima toamnă butoalele cu vin nou, fiind încă în fermentare lentă, trebuiesc umplute la fiecare 3 zile peste vrană la fiecare săptămână; iar primăvara tot la 15—20 zile odată. Pentru vinurile vechi, cari au un an se umplu la fiecare lună odată.

În timpul unui an scăderea vinului ajunge la vasele mici 5—10%, iar pentru vasele de 50—60 Hl. 2—4%.

Vinul care se la pentru umplut să fie de aceaș calitate și varietate, se poate și cu mai bun dar nici într'un caz nu cu mai prost. Pentru vinurile vechi umplutul se poate face cu vin mai vechi și niciodată cu vin nou.

Vinul ce servește pentru umplut să se păstreze în vase mici, ca ele să nu rămână pe mai mult timp în gol. De câte ori se umblă la aceste butoaie se tratează cu fum de pucioasă, sau se atârână pe vrană o cârpă curată cu metabisulfid de potasiu în așa fel ca metabisulfitul să ajungă la lichid.

În străinătate gurile formate în vase se completează cu acid carbonic, care este un bun apărător al vinului contra diferitelor microorganisme rele.

P. Dăchie

O școală de Agricultură.

Ziarele au descris pe larg solemnitatea distribuirii premiilor pentru cele mai bune grâne din anul acesta, care au participat la concursul de grâu organizat de Camera Agricolă din Arad.

Nu era în intenția noastră să dăm acestei solemnități un cadru așa de impozant, dar calitatea celor ce au găsit de cuviință să participe la această frumoasă manifestare plugărească, precum și toate cuvântările rostite au făcut ca această sărbătoare să aibă un răsunet deosebit.

Au fost vorbiri cu mult elan, cu multă mireasmă câmpenească, cu mult dor de a vedea agricultura țării noastre și în special a Aradului acestuia cât mai dezvoltată, cât mai raționalizată. Și celace ni se pare curios și ne îndeamnă să revenim asupra acestei manifestări e faptul, că toți vorbitorii, adevărat fiecare dintre ei legați de glie, dacă nu prin îndeletnicirile, cari le au, atunci prin descendența lor au ajuns la acelaș concluzie: dacă vrem într'adevăr ca plugăria județului Arad să progreseze în măsura posibilităților, cari Dumnezeu le-a dat, atunci e absolut nevoie, să la ființă o școală de agricultură.

Ne oprim aci deoarece acesta este esențialul: publicul Arădan este convins de absoluta necesitate a unui Institut, unde viitorii plugari să se pregătească pentru trudnica lor viață. Nu ne gândim la o Academie de Agricultură, cum au accentuat unii dintre vorbitori, ci la un așezământ cu *menire specială*: să studieze temeinic pământul salitros din pusta Aradului, a Bihorului și unde va mai fi aici la granița de Vest a țării în vederea ameliorării lui. Sunt multe mii de jughere de pământ cari în situația lor de astăzi nu produc aproape nimic. Pe lângă aceasta să studieze întreaga structură economică a pustei, care astăzi nu produce decât grâu și cucuruz, sau grâu iar grâu și cucuruz.

Animalele, cari cresc aci nu sunt în număr corespunzător. Îngrășarea pământului e foarte neîndestulătoare. Sierirea pământului, ori

cât de bun, ori câte rezerve de materii fertilizante ar avea, se produce treptat treptat.

Și în fine, problema plantațiilor, care trebuie rezolvită urgent pentru că pretind nu numai interesele plugăriei, ci și ale apărării naționale.

Județul Arad posedă astăzi o școală cu caracter agricol, e școala de viticultură dela Miniș.

Bine organizată pentru scopul său, ea produce elemente de valoare, cari acolo, unde sunt puse, sunt de mare ispravă. În cadrul acesteia se învață cum trebuie să fie lucrat rațional pământul. Dar această instrucție are

în vedere nevoile podgoriei și nu a le pustei Arădane de care se deosebește în măsură atât de mare.

Iată de ce ne-a căzut atât de bine, să auzim vorbindu-se cu atâta temeinicie despre necesitățile plugărești ale Aradului și că *remedierea tuturor neajunsurilor* nu se poate face, decât prin *îndălțarea unui Institut de cultură plugărească*.

Am luat notă, ne vom preocupa într-una și nădăjduim, că Dumnezeu ne va ajuta să împlinim o dorință atât de puternică, atât de bună.

P. Gr.

Ingrijiți pomii fructiferi.

de Ing. Agr. Ioan Crișan-Șiria

II.

Caisul, piersecul, cireșul, și vișinul.

Acestea sunt esențele cele mai pretențioase dela noi în privința tăierilor ce li se aplică, a timpului când trebuie să se facă aceste lucrări și a tratamentelor ce le necesită.

Anul acesta, ne-a arătat, atât în podgorie, cât și la șes și chiar mai sus în părțile deluroase ale județului, că pentru a obține fructe, nu e suficient ca pomul să înflorească și să lege, ci mai trebuie și să nu fie atacat de diferite boale și insecte. Nu sunt mulți din acela cari au putut pune pe piață cantitatea de vișine sau de caise, pe care sperau să o aibă după înflorirea pomilor, căci numai cel ce nu a trecut în primăvara anului acestuia pe lângă un vișin, cais sau piersec, nu a observat rămurelele fructifere — în cele mai multe locuri, deja cu fructe pe ele — cum s'au ofilit și apoi s'au uscat, parcă ar fi fost atinse de un îngheț târziu de primăvară.

Cu toate acestea, fie poate din cauza că nu au cunoscut cauza ce a produs această uscure a rămurelelor de rod și nu știau măsurile ce trebuie să le ia pentru a preveni în viitor acest rău, fie din cauza că mulți dintre cei ce cunoșteau aceasta, în speranța că anul viitor nu vom avea astfel de atacuri, deși timpul e deja destul de înaintat, totuși foarte rar se întâlnesc grădini de pomi unde să se fi încercat ceva pentru combaterea răului.

Boala de care au suferit esențele de mai sus în primăvara anului acestuia și care a

distrus complet recolta de vișine și a diminuat foarte mult recoltele de caise și piersece, este cauzată de o ciupercă (*Monilia laxa*), a cărei miceli (rădăcinioare), trăesc în interiorul ramurilor și le cauzează moartea.

Ca și mana viței de vie, sau ca rugina grâului și această boală a așteptat o zi prielnică în primăvară (cețoasă și umedă), când sporii (sămânța) ei au putut să îmbolnăvească rămurelele tinere, pe care apoi le-a și distrus.

Această ciupercă, ca oricare altele se înmulțește prin spori, dar are și avantajul că pe un pom deja îmbolnăvit, miceliul (rădăcinioarele ciupercii) trăește ani în șir, până ajunge să-l distrugă, adică să-l cauzeze moartea.

Pentru prevenirea răului, trebuie ca fiecare pomicultor sau agricultor ce are în grădina ori livada sa aceste esențe, să procedeze cât mai grabnic la o radicală curățire și tratare a lor.

În acest scop, se vor curăți pomii aceștia de toate ramurile uscate și se vor rădi în așa fel ca razele soarelui să poată străbate toată coroana pomului, chiar în timpul când are cele mai multe frunze, pentru că și aci se adeverește proverbul: „unde nu intră soarele, intră boalele”.

Orice ramură uscată se va tăia în așa fel ca să nu rămână nimic uscat, adică tăierea se va face în lemnul verde și fără a lăsa cioturi pe pom, căci acestea prin uscarea lor oferă porțițe de intrare la o mulțime de boale și culcuș insectelor.

Când toți pomii au fost curățați — și a-

ceasta în timpul cel mai scurt acum în toamnă — se va face imediat o stropire a lor cu o soluție de piatră vânăță (zeamă bordoleză), de 1, 5%—2%, care va fi complet neutralizată, adică i se va adăuga var până ce culoarea soluției devine de un albastru ca al cerului senin. (Nu e permis ca soluția să fie acidă, pentru că aceasta ar cauza arsuri pomului).

Stropirea se va face în așa fel ca soluția să aibă timp să se usuce pe pom până la venirea nopții și sub formă de pulbere cât se poate de fină și începând dela vârful pomului în jos, observând ca să nu se scurgă sub formă de șiroale pe ramuri, căci în acest caz se pot cauza arsuri pomului, mai ales dacă folosim o soluție de 2%.

Această stropire se va repeta necondiționat în primăvară, înainte cu 2—3 săptămâni de înmugurire, folosind aceeași soluție.

(Va urma)

Cultivați cânepa și inul!

Cânepa și inul sunt cunoscute și folosite în țara noastră din cele mai vechi timpuri, căci ne dau fuloarele pentru îmbrăcăminte și alte necesități.

Aceste plante textile se cultivă în alte țări pe suprafețe întinse, asigurând nu numai nevoile populațiunii, ci dau un prisos însemnat de materii prime și fabricate, cari merg la export, aducând venituri mari acelor țări.

Din acele țări importăm și noi încă o mare cantitate de fuloare, pânzeturi, frânghii, etc., pentru cari suntem tributari străinătății cu multe miliarde lei.

Este deci o nevoie grabnică de interes național, să înzecim suprafețele ce s'au cultivat până astăzi cu cânepă și in, pentru ca să asigurăm producerea în țară a tuturor firelor din care se fac stofele și pânzeturile, de cari au nevoie mai cu seamă populațiunea dela sate, precum și celelalte fabricate pentru alte necesități, ca: sfori, frânghii, otgoane, pânze de corăbii, etc.

Oficiul Național al Textilelor urmărește scopul de a mări suprafețele culturilor de plante textile în măsura nevoilor interne și a debușeurilor străine ce s'ar putea obține, prin ajutorarea cultivatorilor în vederea cultivării cânepii, inului și bumbacului de varietăți bune și procurării inventarului necesar, prin încurajarea și subvenționarea înființării de topitorii

regionale și de mici ateliere locale pentru prelucrarea materiilor textile, prin încurajare și subvenționarea atelierelor cooperative de filat și de țesut și prin încurajarea și înființarea de industrii mari pentru filat și țesut fir de cânepă și in.

* * *

Cultivatori de plante textile, aveți în vedere următoarele reguli pentru buna cultivare a cânepii și inului:

1. Pământul în care ați hotărât să semănați aceste plante, *trebuie să fie arat adânc din toamnă*. În special cânepa având pivotante, cere un pământ mărunțit până la o adâncime de 20—30 c. m., *deci faceți ogoare adânci de cel puțin 30 cm.*

Acolo unde se găsesc pluguri tractoare, se vor întrebuința la facerea ogoarelor, iar acolo unde nu sunt tractoare, întovărășiți-vă punând 4—6 vite la un plug și faceți ogoare adânci.

Trebuie să gunoiți pământul cu bălegar și această lucrare să o dați înainte de facerea ogorului de toamnă, pentru a pune bălegarul sub brazdă, să putrezească în timpul iernii, deoarece o gunoie de primăvară dă un fuor gros și neuniform.

Primăvara mărunțiți pământul numai la suprafață cu grapa, cultivatorul sau cu grapa cu discuri.

Ingrășămintele chimice, bune pentru cânepa de fuor, sunt cele azotoase și potasice, care dau producțiuni mari și fuloare de bună calitate.

Ingrășământul azonat care se fabrică în țară este *Cianamida de calciu*, care conține calciu, ce este foarte prielnic dezvoltării cânepii de fuor.

Ingrășământul potasic care se poate prepara de oricine este *cenușa de lemne*.

Inul de fuor se dezvoltă bine după *ingrășăminte cu super fosfați și săruri de potasiu*, dând și un fuor de calitate bună.

Superfosfatul este un *ingrășământ* care se fabrică în țară din *făină de oase sau făină de fosfate minerale cu acid sulfuric*.

Aceste *ingrășăminte* se *împrăștie* primăvara odată cu semănatul, putându-se pune în pământ și din toamnă.

2. — *Rotația (asolamentul)* este bine să fie de cel puțin 4 ani, în care culturile să fie rânduite astfel:

Anul I-lu, leguminoase: mazăre, mazărice, etc.

Anul II-lea, textile: cânepă sau in.

Anul III-lea, cereale: grâu, orz, ovăz, etc.

Anul IV-lea, prășitoare: porumb, sfecle, etc.

3. — *Cânepa de fuilor* reușește foarte bine în toate regiunile: de câmp, deal și munte și, aproape în toate terenurile.

Afară de pământurile nisipoase, ușoare și de cele lutoase foarte grele și reci, cânepa de fuilor reușește în orice fel de sol.

Are rădăcina pivotantă și tulpina sa poate crește până la înălțimea de 3—4 metri.

4. — *Inul de fuilor* reușește mai bine în regiunile cu clima umedă și răcoroasă, cum este cea din regiunea dealurilor și a munților cu rouă multă și ceață.

În regiunile de câmp inul reușește în apropierea apelor și a pădurilor, unde-l poate ajuta roua și ceața.

Afară de pământurile argiloase prea grele, cele nisipoase ușoare foarte sărace și cele calcareoase, toate celelalte feluri de pământ sunt bune pentru inul de fuilor.

Celelalte lucrări ce se fac plantelor textile, ca: pregătirea terenului primăvara, semănatul, îngrijirea semănăturilor, recoltatul, etc., deși sunt cunoscute în parte de toți cultivatorii, le vom arăta la timp tot sub forma aceasta de instrucțiuni.

Fleischmann, pe care l-am recomandat și noi pentru puste.

În ce privește soia — par'că cea de origine din Jugoslavia a rodit mai bine.

Foaia de observațiune

pentru culturile comparative cu 6 soiuri de „Soia”, executate la școala de viticultură Miniș, — ferma Barațca — pe anul 1937.

No. curent	Date necesare	Proveniența					
		I Iugos- lavia	II Dr. Step- hani	III Huberl	IV Bulge- ria Reiner	V Mică de Ungară Buda- pesta	VI Medieș gal- bănă
1	Pregătirea pământului	Arat adânc în Nov. 1936. Arat superficial 20/IV.			Grăpat în 11 III		
2	Planta premergătoare	Grâu de toamnă.					
3	Data însămânțării		21 Aprilie				
4	Data răsării		9 Maiu				
5	Producțiunea	119 Kgr.	116 Kgr.	115 Kgr.	115 Kgr.	109 Kgr.	105 Kgr.
6	Suprafață însămânțată	670 m²	670 m²	670 m²	670 m²	670 m²	670 m²

Barațca, la 20 Noembrie 1937.

M. Molnar
prof agronom

Cultivatori, cari nu aveți semințe de cânepă și in, necesare pentru primăvara viitoare, adresați-vă Camerei de Agricultură din capitala jud. d-stră, prin care Oficiul nostru va îngriji să fiți aprovizionați cu toate semințele de plante textile, cel mai târziu până la 1 Februarie 1938.

Înmulțiți prin toate mijloacele cultura cânepii și inului de fuioare, pentru a contribui cu toții la câștigarea independenței economice, de care are nevoie țara, iar voi să aveți hainele și cămășile naționale cu trăniciole lor cerută de munca trudnică a ogoarelor, precum și pentru a face față necesităților de îmbrăcăminte în caz de război.

Președintele Oficiului Național al Textilelor,
Cicero C. Gorciu

Director
C. Mogâldea

Școala de agr. Miniș

În anul 1937 a avut mai multe câmpuri comparative, publicăm rezultatul celor cu soia și porumb.

Rezultă, că porumbul cel mai roditor este

Foaia de observațiune

pentru culturile comparative cu 3 soiuri de porumb, executate de viticultura Miniș — ferma Barațca — în anul 1937.

No. curent	Date necesare	P o r u m b		
		Ardelean	Bănăjean	Fleischmann
1	Pregătirea pământului	Arătura adâncă în Nov. 1936 Grăpat 11/III. Arat superficial 29/IV.		
2	Planta premergătoare	Grâu de toamnă		
3	Data însămânțării	21 Aprilie		
4	Data răsării	9 Maiu		
5	Lucrările de îngrijire	Prăsit 8/V. și rărit 22/V. 18/VI. și 19/VII.		
6	Data înfloririi	22/VI	26/VI	30/VI
7	Recoltare	4/X	4/X	4/X
8	Producțiunea	180 Kgr.	343 Kgr.	390 Kgr.
9	Suprafața însă.	561 m²	626 m²	626 m²
10	Raport între cioclău și boabe	Știntel 100 Kgr. Boabe 83.50 Cioclău 16.50	100 Kgr. 7.00 23.00	100 Kgr. 86.00 14.00

Informații

Banca Agronomilor din București (B-dul Carol No. 9) ne face cunoscut că stă la dispoziția oricărui agricultor, sau agronom pentru satisfacerea nevoilor lor de credit contra garanții personale sau reale (gaj, ipotecă, etc.) cu dobândă de $9\frac{1}{2}\%$ pe an, fără nici o altă cheltueală.

Deși a suferit regimul legii conversiunii, Banca Agronomilor s'a refăcut foarte repede, are un credit larg deschis la Banca Națională și la cele mai mari Bănci din Capitală și este *considerată ca una din cele mai solide și coect bănci.*

Locutorul Lutscheu Laurențiu din comuna Wiesenbald are o scroafă de 3 ani care în anul curent a fătat 47 purceli și anume:

la 16 Ianuarie 1937 13 purceli
la 3 August 1937 14 „ iar la
21 Noembrie 1937 20 „

Dintre aceștia din urmă au fost 17 veri-cași, 2 scrofițe și unul ambigen. Proprietarul văzând că scroafa nu-l mai poate alăpta pe toți din motivul că avea numai 14 mamele pe 6 i-a omorât, iar unul între timp a fost omorât (turtit) de scroafă. Purcelul de ambigen e în viață și e frumos, i-sa oferit pentru el din partea cercului Kiudsky suma de 1000 Lei.

Cumpărări-vânzări

Se caută spre cumpărare 10 zece stupi, dacă e posibil și lăzi sistem Layens sau Dadant.

*

Teodor Feier preot Ineu vinde 3 trei veri, rasa Iork mijocie, de 10 luni, greutatea 100 kg. foarte frumoși, cu autorizația de prăsilă cu prețul de Lei 2800 bucata.

*

Di Constantin Sesceoreanu proprietar Cârcea, jud. Dolj, vinde 100 purceli de rasa Iork mare, de 2—6 luni, cu pedigree din reproducători importați direct din Anglia cu Lei 35 kg. loco Cârcea.

Curci bronzate au de vânzare: D-nii Eugen Clorogariu Arad Str. Dorobanților No. 28. și Nesznere Gheorghe B-ul. Regele Ferdinand No. 13.

Gâini Plymouth Wyandotte și Rhode Island precum și rațe Peking sunt de vânzare. Adresa la Camera Agricolă.

În urma înțelegerii intervenită între Camera de Agricultură și conducătorii Sindicatului „Carierul”, din Arad pentru creșterea păsărilor și animalelor mici domestice, expoziția de păsări care trebuia să fie în luna Decembrie, s-a amânat pentru zilele de 8-10 Ianuarie, 1938.